

teobjekter, er der ikke Tvivl om, at Formueskatten med de høje Satser virker langt mere skadeligt og tyngende end Indkomstskatten, selv med den Højde, den har for Øjeblikket.

Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) udtalte, at jeg havde angrebet Skyldraadsformændene. Det var ikke Skyldraadsformændene i al Almindelighed, jeg omtalte, jeg er overbevist om, at Flertallet af Skyldraadsformænd og Vurderingsmænd har gjort sig megen Umage for at komme til det rette, men det er mig bekendt, at de har været ansporet stærkt af Medlemmer af Over-Skyldraadet, og denne Ansporing har resulteret i de Ansættelser, som foreligger; det er ikke alle Vurderingsmænd og Skyldraadsformænd, som har reageret deroverfor, og derfor er der ogsaa stor Forskellighed med Hensyn til Ansættelserne for Ejendomme i de forskellige Dele af Landet. Det er en Kendsgerning, at mange Ejendomme ikke er besigtiget af de paagældende, de har ikke erkendt sig om, hvorledes Forholdene er ved de paagældende Ejendomme. Under saadanne Forhold er det ikke underligt, at Vurderingen bliver yderlig forværret. Det er ikke de tabte Værdier, jeg anker over beskattes, som det ærede Medlem for 3die Kreds mente, det er Værdier, der aldrig har eksisteret.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), som sidst talte, mente, at der var en Tid, da Formuen havde haft stor Fordel af at blive anbragt i fast Ejendom og derved blive skattefri. Der er ganske vist en Del Formue, som slap for Skat i disse Aar, men jeg tror ogsaa nok, at adskilligt af denne Formue er forsvundet med det samme. Der er jo det at bemærke ved de Vurderinger, der fandt Sted, at de ikke alene foretoges under Hensyntagen til den almindelige Værdistigning, men paa visse Egne blev de foretaget under Hensyn til et eller andet mere eller mindre forrykt Køb, som havde fundet Sted, idet man gik ud fra, at naar en Ejendom, en Grund eller et Stykke Jord kunde sælges til den og den Pris, maatte alt det omliggende være at ansætte til samme Pris. Derved kom man op paa disse overordentlig høje Ansættelser, som ikke svarer til de indtægtgivende Formuer; hvis man ser, hvad Udbytte der skulde kunne vindes af disse Formuer, enten i Driftoverskud, hvis det er Landejendomme, eller i Overskud, hvis det er Villaer, vilde man komme op paa saadanne Indtægtssummer, som slet ikke kan naas. Galt er det, som jeg udtalte i min forrige Tale, at Folk, indtil vi naar næste Ejen-

domsskyldvurdering, skal svare Ejendoms-skyld paa Grundlag af disse fejlagtige og overdrevne Vurderinger, men langt værre bliver det, naar de tillige skal svare Formueskat derefter, mange Gange efter en stærkt stigende Skala som Følge af Ejerens øvrige Formueforhold. At gaa den Vej, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) anviste, gennem en Omvurdering, vil blive ganske uoverkommeligt i Betragtning af de mange Tilfælde af høje Vurderinger, der har fundet Sted.

Brandes: Den højtærede Finansminister har misforstaaet mig. Jeg mente ikke, der skulde være foretaget en sproglig Gennemgang af Loven om Indkomst- og Formueskat, men at der skulde være foretaget en saadan Gennemgang af den, at man til en vis Grad kunde undgaa de Retsstridigheder og Processer, en saadan Lov meget let medfører. I den Tid, vi har haft en saadan Lov, forekommer det mig, at det har vist sig, at Affattelsen ikke var uangribelig, at den paa visse Punkter var uheldig. Den maatte afstedkomme Misforstaaelser. Det var kun dertil, jeg hentydede.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) har ganske kort fremstillet sin Opfattelse af Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at vi nu er inde i et Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, som vi skal søge at bevare, men paa den anden Side — og jeg tror ikke, det ærede Medlem er saa meget uenig med mig deri — er de direkte Skatter til Stat og Kommune nu saa høje, at man ikke overfor den store Befolkning kan vove at overskride dem. Jeg beklager, at der under denne Forhandling ikke ogsaa har kunnet tages Hensyn til det kommunale Skattesystem, som jeg i Formiddagsmødet tillod mig at bemærke, ogsaa af den Grund, at det havde været heldigt, om man her i Landet var kommet til en Sondring mellem Kommunernes og Statens Skattekloder. Jeg er maaske endda uenig med visse af mine Partifæller paa dette Punkt, idet jeg mener, at det vilde være heldigt, om Formuen bevaredes for Staten som Skattekilde, men saa maatte der samtidig skaffes Sikkerhed for, at Kommunerne fik saadanne givtige Skattekloder, som de nu ikke paa samme Maade besidder. Naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds altsaa gaar imod, at der tages mere ad indirekte Vej, end der nu gøres, er jeg enig med ham, og jeg forstaar heller ikke, at man vedblivende vil tale om Luksusbeskatning og Beskatning af unødvendige Ting. Jeg hen-